

SEX=БАЛЯСЫ

ТРЭНДЫ ЧАСУ

Як вы думаеце, што падчас каранціну, самаізаляцыі было для жанчын самае цяжкае? («Хаджу па доме на абцасах і п'ю кефір з хрустальнага келіха. Гэта надае майму лайдацтву нейкую асаблівую вытанчанасць»). Аказваецца, апроч іншага — немагчымасць «навесці прыгажосць». («Сяджу дома, раву. Мой муж выцірае мне слёзы. Я падумала, што гэта так міла. Падыходжу да люстэрка... А ён мне тушшу, якая расцякалася, вусы прымалываў...») У сэнсе, не самой прычасацца, а схадзіць у салон прыгажосці. («Калі жонка не робіць дэпіляцыю падчас каранціну, гэта значыць, што да яго яна рабіла яе не для цябе»). Ну, яшчэ трэнажорную залу наведваць. («— Дарагі, я на фітнес. — Канешне, любя! — Дурань, ты павінен быў сказаць, што мне не трэба!») А тут сядзі дома і нікуды — ні нагой! Таму калі, напрыклад, у Маскве прадпсісалі прыпыніць работу касметычных і масажных салонаў, салярыйу, ласняў, сайн і іншых аб'ектаў па аказанні падобных паслуг, прыгожы пол успрыняў гэта драматычна. Відаць, здагадаліся адразу, чым усё скончыцца можа. («Каранціняда-2020: сучаснае пяціжор'е, перацягванне салатаў, фігурнае харчаванне, спартыўная хадзьба ў краву, лёгкая катлетка, балконны спорт, вялабол, алкагольф...») Не хвалюцца, нішто не вечнае. («Каранцін скончыцца. А звычка адчыняць дзверы нагой застанецца».)

Я лепш раскажу прыемныя навіны. («Калі доўга-доўга глядзець на жанчыну, яна абавязкова дастане люстэрка»). Вучоны спрагна-завалі знешнасць слабага полу праз паўвека. Даследчыкі з Універсітэта Хельсінкі высветлілі, што прывабныя жанчыны нараджаюць на 16 працэнтаў больш дзяцей, якія таксама вылучаюцца прыгажосцю. («— Доктар, што рабіць? Я хачу нарадзіць, а муж адмаўляецца. — Ну і няхай адмаўляецца, нараджайце самі!») І з кожным годам колькасць прыгожых дзяўчат павялічваецца. («Жанчына павінна ведаць дзве рэчы: цану сабе і назву галактыкі, адкуль яна, зорка такая, звалілася на вашу галаву»). Разам з тым вучоны Стывен Сцірнс з Ельскага ўніверсітэта ўпэўнены, што ў людзей у будучыні зменшыцца рост і павялічыцца вага. Вучоныя тлумачаць гэта тым, што цяпер менавіта такія жанчыны нараджаюць часцей у параўнанні з «лёгкімі» і высокімі. («— Які твой рост? — 164 сантыметры. — А вага? Яшчэ меншая. 120 кілаграмаў».)

Даследчыкі сышліся на думцы, што ўжо ў найбліжэйшыя дзесяцігоддзі прадстаўніцы прыгожага полу будуць падобныя паміж сабой праз асіміляцыю і іміграцыю. («У Пеці было 15 апельсінаў і 13 груш, а ў Машы прыгожая папа, трэці памер грудзей і доўгія ногі. Пытанне: ці патрэбны Пеця ў гэтай задачы, калі ўсё ўжо пачалі ўяўляць сабе Машу?») Праўда, сапраўднай рэдкасцю стануць вясушкі, а таксама блакітныя і зялёныя вочы. («Сустрэў сваю дзіцячую мару. Прайшоў міма. Зрабіў выгляд, што не пазнаў»). Амерыканскія даследчыкі MIT высветлілі, што жанчыны маюць больш перспектыву ў палітыцы і бізнесе, таму што яны часцей адмаўляюцца ад хабару і больш клапацяцца пра падапечных. («— Я — твая будучая жонка. — Па любові ці па прымуце? — Гэта як сам захочаш. Захочаш — па любові, а не захочаш — па прымуце»). Ну, гэта трэнды будучыні. Хоць колькі там да яе засталася? («Сорак гадоў — прышпільны ўзрост. Адна сяброўка стала бабуляй. Другая сышла ў дэкрэт»). Але пакуль вернемся да рэалій...

Пандэмія змяняе моду. Італьянскі дызайнер Ціціяна Скарамуца лічыць, што сёлета на пляжах будзе папулярнае трыкіні — купальнік, які складаецца з ліфа, трусікаў і... маскі ў тон. («— А ты чаго чакаў, што я здыму маску на першым спатканні? Я не такая»). Дагэтуль свет высокай моды ў самаізаляцыі дэманстравалі жонкі вядомых беларускіх і расійскіх спартсменаў, запусціўшы ў сеціве #подушкочеллендж. Гэта калі замест брэндавай сукенкі асновай вобразу становіцца... падушка. Як варыянт, можна было выкарыстоўваць коўдру. Вядома, такія здымкі з'явіліся ў інтэрнэце з дазволу мужоў. («Дзяўчына забылася ўзяць у паездку тэлефон, планшэт і фотаапарат і, калі вярнулася, сама перастала верыць у тое, што некуды ездзіла»). Ім жа таксама сумна. («Сказаў жонцы, што хацеў бы паспрабаваць у ложку нешта новае. Яна паказала мне, як трэба надзяваць падкоўдранік»). Карацей, абкручваеш вакол таліі тую самую падушку, перацягваеш пасярэдзіне раменьчыкам — і гатова! Вельмі сексуальна атрымлівалася... («Мне тут усе кажуць: разбярыся са сваім жыццём... А я і ў падкоўдраніку забытацца магу!»)

Далей — болей. На змену аднаму трэнду прыйшоў другі: прыгожы пол пачаў фатаграфаванне ў сукенках з... папяровых пакетаў. Такія здымкі публікаваліся пад хэштэгам #paperdresschallenge. («Многія жанчыны сваёй вышэйшай адукацыяй такую дурніцу ў сабе сапсавалі...») Што сказаць? Калі падушкі ці коўдрамі сябе абкручвалі пераважна дзяўчаты мадэльнай знешнасці, дык паперу пачалі нацягваць на сябе ўсе ахвотныя... («Жаночае каварства ў сацыяльных сетках: сфоткалася з сяброўкай, сябе адфаташопіла, а сяброўку не»). Апраўдвае заняткаў толькі тое, што флэшмоб бяскрыўдны, а настрой ён падымаў...

Кастусь ХАЦЕЛАЎ-ЗМАГЕЛАЎ.

«ШЧАСЛИВАЯ ШТОДЗЕНЬ ЗАЙМАЦЦА ФАТАГРАФІЯЙ»

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

— **І ўсё ж такі, ці важна мець дарагую камеру на пачатковым этапе развіцця ў фатаграфіі?**

— Неадзначнае пытанне. З аднаго боку, калі гэта стане матывацыяй для далейшага развіцця, як было ў мяне, то варта. А калі вы не ўпэўнены ў сваіх сілах і сваім жаданні самаўдасканальвацца, лепш не трэба. Навошта купляць такую рэч, якую паставіш на паліцу, і яна будзе пакрывацца пылам?

— **Як выглядае працэс стварэння вашых фота?**

— Спачатку з'яўляецца ідэя, іх у мяне вельмі шмат, усе запісаны ў нататніку. Некаторыя патрабуюць бюджэту, некаторыя — пэўнай лакацыі. Пасля ідзе падрыхтоўка да запаветнага «кліка» камеры. За кожным здымкам стаіць работа многіх прафесіяналаў: візажыстаў, касцомераў, мадэляў. У сярэднім грым доўжыцца ад дзвюх да шасці гадзін. Самі знаходзім і падбіраем аксесуары, шыём адзенне. Затым ідзе самая нескладаная частка работы — здымка гадзіны на дзве, апошні этап — рэтуш, які займае каля пяці гадзін. Дарэчы, фоташопам карыстаюся толькі для таго, каб прыбраць маленькія няроўнасці.

— **Вы — вопытная ўдзельніца і пераможніца розных конкурсаў. Што працуе на поспех лепш за ўсё?**

— Наладжаны кантакт з патрэбнымі людзьмі, карысныя знаёмствы. Я заўсёды адкрытая для прапанов, часта такія паступаюць ад мастакоў, якія хочаць злучыць фатаграфію з мастацтвам, — у гэтым дакладна ёсць перспектыва. Лічу, што не трэба саромецца расказваць пра сябе: калі хачу папрацаваць з пэўным брэндам, пішу ім сама. Таксама важна быць актыўным усюды: на дзелавых сустрэчах, у сацсетках. Варта сачыць за прафесіяналамі сусветнага ўзроўню, самому імкнуцца да новых вышынь. Сёння фатаграфаванне даступнае кожнаму. Аднак, маючы толькі талент, можна так і застацца ў цені іншых. Каб вылучыцца з велізарнай колькасці і заявіць пра сябе на вялікую аўдыторыю, вучыцеся прыкмяцаць штосьці цікавае, бярыце ўнікальную падачай, аддавайце ўвагу і асабістым якасцям, і прафесійным навыкам.

— **Ці адрозніваецца замежны рынак фатаграфіі ад айчынага?**

— У нас больш запатрабаваны камерцыйныя здымкі накшталт гісторыі каханні, вяселляў і гэтак далей. У Еўропе, напрыклад, наадварот, індывідуальныя фотасесіі не вельмі карыстальныя папулярнасцю, ім больш даспадобы мастацкія работы, што выходзяць за рамкі звычайнага. Таксама там карыстаюцца папулярнасцю выстаўкі ў галерэях.

— **Творчыя людзі падзяляюцца на дзве катэгорыі: адны лічаць, што натхняцца і недзе нават капіраваць работы вядомых майстроў — гэта нармальна, бо такі падыход дапамагае вызначыцца са сваім стылем. А ёсць тыя, хто не прымае названай пазіцыі, маўляў, з-за гэтага не развіваецца фантазія, творчае мысленне. Што думаеце вы?**

Фота з серыі «Акцэнтны і формы».

— Ва ўсім патрэбны баланс. Напрыклад, у некаторых маіх работах праглядаюцца матывы Пікасо або іншых мастакоў. Калі фатаграфую, быццам узнаўляю карціну: нешта паўтараю тэхнічна або ідэйна, і ў той жа момант гэта дапамагае згенерываць уласныя вобразы. Аднак куміраў сярод фатаграфаў у мяне няма. Занадта шмат таленавітых людзей, назваць кагосьці канкрэтнага вельмі цяжка. Штодня праглядаю работы як маладых мастакоў, фатаграфаў і ілюстратараў, так і дасведчаных, і ў кожнага знаходжу нешта, што мне падабаецца.

— **Вы не толькі бераце ўдзел у розных выстаўках, але і самі з'яўляецеся арганізатарам некаторых. Як адчуваеце сябе ў такой ролі?**

— Для любога фатографа гэта вялікае свята. У Мінску выстаўку

MIFA арганізоўвала ўпершыню, хоць увогуле ўдзельнічаю ў ёй часта. Хацелася зрабіць свой унёсак у гэтую сферу на радзіме. Сабралі фатографаў, якія прадэманстравалі свае найлепшыя работы, і атрымалі ацэнку сваёй творчасці ад прафесіяналаў. Прыемна, што пасля было многа станоўчых водгукаў, дзякуючы такой сустрэчы нехта пачаў таксама займацца фатаграфіяй. Лічу, што каб гэтая сфера добра развівалася, трэба больш акцэнтаваць увагу на падобных праектах. Так прыходзіць усведамленне, на якім ты ўзроўні заразі, ці хапае табе вопыту або ведаў. Але, на жаль, як паказвае практыка, выставак з кожным годам праводзіцца ўсё менш, бо яны не прыносяць прыбытку, — іх арганізацыя каштуе вялікіх грошай.

— **Дар'я, вас абралі прадстаўніком ад Беларусі ў кірунку «Мастацтва» на сусветнай фотавыстаўцы «Экспа» ў Дубаі, што павінна адкрыцца сёлета ў кастрычніку. Якія работы прадставіце там?**

— Варта сказаць, што зараз ідуць перамовы аб яе пераносе на наступны год з-за эпідэміі. Але гэта не значыць, што я спыняюся ў рабоце. У мяне ўжо ёсць пэўныя распрацоўкі і дакладнае бачанне сваёй часткі. Гэта будучы ўльтрасучасныя фатаграфіі з нацыянальным каларытам, славянскай гісторыяй, культурай, традыцыямі, адлюстраванымі на здымках. Увогуле, я шчаслівая ад таго, што займаюся фатаграфіяй штодня. Не сталюся, бо гэта тое, чым жыву. Зразумела, былі моманты выгарання, аднак гэта заўсёды мінае, галоўнае — працягваць нешта ствараць, пераключацца з ідэі на ідэю. Доўгі час супрацоўнічала з беларускімі глянцавымі выданнямі, але цяпер тое — не мая гісторыя. На сёння я мала працую над фэшн-здымкамі, сканцэнтравалася на мастацкіх. Таксама ва ўмовах каранавіруса пішу калонку ў самым буйным кітайскім часопісе пра фота Photo world, ён асвятляе ўсё самае цікавае са сферы фатаграфіі і мастацтва, публікуюся і ў іншых выданнях.

Дар'я ШЛАПАКОВА.
Фота дадзена гераніяй.

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 12

ад 19 лютага 2009 года выдана

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнік газеты —

рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звезда»,
грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».Дырэктар — галоўны рэдактар
СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

Адказны за выпуск: рэдактар аддзела

Надзея НІКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.

Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звезда».

Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 287 17 41.

e-mail: info@zviazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве

«Выдавецтва «Беларускі Дом друку».

ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.

220013, г. Мінск, прасп. Незалежнасці, 79/1.

Тыраж 14.804.

Нумар падпісаны ў 19.30 08.07.2020 г.